

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"18/1924"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Százéves flörtök egy százesztendős pesti cukrászdában

Forrás:

Esti Jutit

Dn

1924. 12. 30.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

SZÁZÉVES FLÖRTÖK EGY SZÁZESZTENDŐS PESTI CUKRÁSZDÁBAN

Raffinált élvezetek Budán — száz év előtt — Az epedő Melchior bús szerelmének története — *Ma már nem csak beszélnek a szerelmesek, hanem még nevetnek is!*

Richter Leonard tisztos budai polgár, mikor 1827-ben férjhez adta a lányát Müller Antalhoz, merészet gondolt és elhatározta, hogy a finom budai urak és dámáknak, akik ebben az időben nemes, hazafias felbuzdulásból elkerülték a külföldet és a honi tartózkodást kultiválták, egészen tökéletessé teszi ezt a honi tartózkodást. Budát oly raffinált élvezetek színhelyévé varázsolja, amilyen Bécs, röviden: elhatározta, hogy lekopiroztatja a bécsi Demmel-cukrászdát és annak mintájára Budán egy hasonló műintézetet nyit a fiatal házások számára. Hosszas tanácskozás előzte meg a kivitelt. Végre is meggyeztek Krautsieder József budai asztalosmesterrel, aki mappával a hóna alatt szekérre ült és eldöcögött Bécs városába. Ott a tudós mester elment a gyanutlan cukrászdába és a mit sem sejtő régi, finom bútorokat ügyes kézzel lerajzolta. Ezután hazajött és megindult a munka. Sokáig tartott, míg a filigrán cseresznyefaberakások elkészültek, de végre mégis csak elkészültek és a finom budai urak és dámák egy szép napon arra ébredtek, hogy a Mátyás-templom előtti régi házban egy jó meleg, előkelő bécsi cukrászda nyílt.

Megindult a nagy népvándorlás. A Müller-cukrászda volt az akkori idők demokráta kőre.

Idejött délutáni lagylaltra József nádor, az angol misszek ide kísérték uzsonnai csokoládéra a sápadt komteszeket és itt ették az első bécsi krémeseket a budai polgárkisasszonyok.

A hetvennégy esztendős Ruszwurm anyó, a cukrászda mostani tulajdonosa könnybe-lábadt szemekkel beszél ezekről a régi szép időről:

— A nagyanyám mesélte nekem ezeket a történeteket. A harmincas években járt ide egy sápadt fiatalember, bizonyos Gebert Melchior nevezetű. Az apja, mivel hogy kádármester volt, a fiát is erre a mesterségre fogta. Am a fiúnak igen szép írása volt

ezért nem volt kedve a kádármesterséghez. Elszegődött egy grófhöz titkárnak és ettől kezdve pofaszakállt viselt és nagy felleghajtó köpenyben járt, olyanban, mint a romantikus regényekben a márkik. A cukrászdába nem azért járt, mert különösen kedvelte volna az édességeket, hanem egy Frühling Emma nevezetű szép kisasszonyért. Frühling Emmának suszter volt a papája, de igen gazdag suszter volt és ezért Frühling Emma a mamájával minden délután eljöhett a cukrászdába. Az ifjú Melchior délutánonként epedőn nézte a szomszéd asztalnál uzsonnázó isteni Emmát. Emma azonban nem nézett vissza, tekintete állandóan tányérjára szegeződött, amelyen öt krémes várta, hogy belevessen Emma kisasszony apró eperpiros szájába. A szerelmes

Melchiornak nagy pechje volt, hogy nem született száz évvel később, mert az ő szerelme virágzásának idején cukrászdában nem igen lehetett flörtöt kezdeni, mivel pedig Melchior úr sehhol máshol nem találkozhatott Frühling Emmával, mint a cukrászdában, az ő szerelme soha nem talált meghallgatásra azon egyszerű okból, hogy ő maga soha nem mondhatta el azt, amit Emma kisasszonynak meg kellett volna hallgatni.

— Miközben a szerelmes polgárfiú a legszörnyűbb szenvedéseket állta ki, a szomszéd asztalnál és a terrazon, amely bécsi

mintára hasonlatos volt egy kioszkhoz, mág-náskisasszonyok szürcsölték illedelmesen, csöndben a hideg bowlet.

Az Erdődiek, az Almássyak, a Fesztetticsek és a Széchenyi grófok, meg a családjuk mindennapos vendégek voltak.

— Néhány évtizeddel később itt, ebben a cukrászdában folyt le a Mailáth grófok és a Zichy komteszek egész szerelmi idillje. Délutánonként a terrasz jobbsarkán állandóan ott lehetett látni a Zichy-familiát a két kis komteszszel. A márványasztal másik oldalán velük szemben ült a két Mailáth úr. Mig ott voltak, alig szóltak egy szót, mereven ültek és ugyanilyen mereven, szertartásos előkelőséggel távoztak. Ez az idill azonban nem végződött olyan eredménytelenül, mint a titkár esete: a két komtesz a két gróf úrfinak lett a felesége.

— Azóta megváltozott a világ,

a mostani flörtök már nem oly szótlanok, előkelők, mint a régiek.

A fiatalurak egyedül jönnek el a kisasszonyokkal és nem csak beszélnek egymással, hanem még nevetnek is. A régi vendégek közül ma már kevesen élnek. Néha-néha bejön uzsonnára Apponyi Albert gróf, Mailáth püspök, aké mint apró fücska járt már ide, most is valahányszor Pestre jön, nem feledkezik meg róla, hogy betérjen gyermekkorának színes mesec-várába, a százéves finom budai cukrászdába.